

Sygn. akt IV U 436/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2014r. w S.

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 lutego 2013 r. Nr (...) -RKS/ (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wymiar składek na ubezpieczenie społeczne

I. oddala odwołanie;

II. odstępuje od obciążania ubezpieczonego M. K. kosztami procesu.

Sygn. akt: IV U 436/13

UZASADNIENIE

Decyzją z (...). znak sprawy: (...) -RKS/ (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 19 ust.5 i 6 w zw. z art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, stwierdził, że M. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. W decyzji stwierdzono, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 1493,61 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 2005-06 do 2005-07 w (...). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wskutek błędnej informacji w zaświadczeniu z (...) Sp. z o.o. i ustnego oświadczenia M. K. złożonego drugiemu pracodawcy, płatnik składek (...) w S. dokonał błędnego ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za 2005r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w 2005r. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że w czerwcu 2005r. jego wynagrodzenie z dwóch zakładów pracy za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2005r. przekraczały roczną podstawę wymiaru składek ograniczoną kwotą 72.690 zł, od której należało odprowadzić składki emerytalno-rentowe do ZUS. Powiadomił o tym zakłady pracy, aby uzgodniły odprowadzenie należnych kwot na ubezpieczenie społeczne dla ZUS.

Razem od dwóch zakładów pracy odprowadzono składki w roku 2005r. od podstawy składek w wysokości 72.690 zł (odwołanie k. 2-13).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującego się na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.14-15).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. K. w 2005r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w S. (później (...) – Logistyka Sp. z o.o.) i Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w S.. Zakłady te były płatnikami składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. W 2005r. kwota ograniczenia rocznej podstawy do naliczania składek emerytalnych i rentowych wynosiła 72.690 zł.

Ubezpieczony powiadomił pracodawcę (...) w S., że w czerwcu 2005r. osiągnie on wynagrodzenie stanowiące górna granicę rocznej podstawy wymiaru składek. Na potwierdzenie złożył zaświadczenie wystawione przez (...), że za okres od stycznia do maja 2005r. spółka odprowadziła za ubezpiezonego składki od wynagrodzenia w wysokości 55.000 zł (k.11). Faktycznie jednak, z powodu przesunięcia terminu wypłaty z końca miesiąca na początek następnego miesiąca, w kwietniu 2005r. ubezpieczony nie otrzymał wynagrodzenia. Otrzymał je dopiero na początku maja. Zatem od stycznia 2005r. do maja 2005r. ubezpieczony osiągnął kwotę wynagrodzenia 44.000 zł.

W związku z błędnym zaświadczeniem i zawiadomieniem przez ubezpiezonego, płatnik składek (...) w S. naliczył w czerwcu 2005r. składki od niepełnej kwoty wynagrodzenia, tj. 1.660 zł, będąc w błędzie co do wysokości osiągniętego wynagrodzenia przez M. K. u drugiego płatnika składek. Przekazanie pomniejszych składek winno nastąpić dopiero w lipcu 2005r.

Płatnik składek (...) w S. złożył 23 lutego 2010r. w ZUS prawidłowe dokumenty korygujące.

Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) – Logistyka Spółka z o.o. w S..

Następnie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej księgowej na okoliczność, czy składki na ubezpieczenie społeczne M. K. w okresie od czerwca 2005r. do lipca 2005r. zostały opłacone w prawidłowej wysokości, a jeśli nie, to jaka jest wysokość zadłużenia.

Biegła księgowa na podstawie akt sprawy i akt ZUS ustaliła, że składki na ubezpieczenie społeczne (emerytalne i rentowe) płacone od wynagrodzeń ubezpiezonego M. K. w okresie od czerwca 2005r. do lipca 2005r. nie zostały opłacone w prawidłowej wysokości przez płatników:

- 1) Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w S. nie dopłacił składki w kwocie 807,22 zł, w tym ze środków pracodawcy: 403,61 zł, z potrąconych wynagrodzeń: 403,61 zł;
- 2) (...) -Logistyka Sp. z o.o. dokonała nadpłaty składek w kwocie 807,22 zł, w tym ze środków pracodawcy 403,61 zł, z potrąconych wynagrodzeń 403,61 zł (k.28-30 akt sprawy).

W opinii uzupełniającej biegła wskazała, że do zapłaty na rzecz ZUS pozostała kwota składek ubezpieczeniowych naliczona od skorygowanej podstawy za miesiąc czerwiec i lipiec 2005r. u płatnika składek (...) w S. w sumie 772,91 zł z tego na rzecz FUS w kwocie 807,22 zł pomniejszona o nadpłatę składek na FUZ w kwocie 34,31 zł (k.46-48 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpiezonego M. K. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. (Dz.U. z 1998r. Nr 137, poz. 887 ze zm.) o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli do opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest zobowiązany więcej niż jeden płatnik składek, ubezpieczony jest zobowiązany zawiadomić wszystkich płatników składek o przekroczeniu

kwoty rocznej podstawy wymiaru składek. Za skutki błędnego zawiadomienia powodującego nieopłacenie należnych składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe odpowiada ubezpieczony.

Nadto stosownie do § 10 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998r. (Dz. U. Nr 161, poz. 1106) w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, jeżeli ubezpieczony złożył oświadczenie, w którym podał informacje niezgodne ze stanem faktycznym, w wyniku którego powstało zadłużenie, to jest on zobowiązany do spłacenia w całości tego zadłużenia.

W przedmiotowej sprawie należało ustalić, czy w miesiącach: czerwiec i lipiec 2005r., za które to miesiące organ rentowy obciążył ubezpieczonego M. K. składkami na ubezpieczenie społeczne, składki te zostały opłacone w prawidłowej wysokości.

W sporządzonej na tę okoliczność opinii biegła księgowa wskazała, że składki nie zostały opłacone w prawidłowej wysokości. U płatnika składek (...) w S. nastąpiła niedopłata w wysokości (...), zaś u płatnika składek (...) -Logistyka Sp. z o.o. w S. powstała nadpłata w kwocie(...)

Ubezpieczony podnosił, że w jego ocenie nie ma różnicy, który zakład pracy odprowadził za niego składki na ubezpieczenia społeczne, skoro zostały one zapłacone w prawidłowej wysokości.

Stosownie jednak do art. 17 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1-3, 5, 6 i 9-12, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

Natomiast zgodnie z art. 18 ust. 1 cytowanej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Oznacza to, że każdy płatnik składek (pracodawca) ma obowiązek obliczyć, rozliczyć i przekazać do organu rentowego składki za pracownika, przy czym składki te oblicza się od wynagrodzenia osiąganego u danego pracodawcy.

Z powodu błędnej informacji wskazanej w zaświadczeniu wystawionym przez (...) -Logistyka Sp. z o.o., płatnik składek (...) w S. nie odprowadził należnej składki na ubezpieczenia społeczne za M. K.. Zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami odpowiedzialność za tę sytuację ponosi sam ubezpieczony. On bowiem w pełni dysponował wiedzą o osiąganym przez siebie przychodzie. Wystawienie zaświadczenia przez jednego płatnika składek, niezgodnego ze stanem faktycznym, nie zwalnia od odpowiedzialności samego ubezpieczonego. Ubezpieczony, bowiem poinformował płatnika składek (...) w S. o wysokości przychodu osiągniętego przez niego do 31.05.2005 r. w (...) – Logistyka Sp. z o.o. Ponadto sam ubezpieczony z łatwością mógł obliczyć wysokość osiągniętego w danych roku wynagrodzenia u obu pracodawców, a ponadto dysponował od każdego z pracodawców stosowną dokumentacją, z której wynikało, w jakiej wysokości i od jakiej podstawy wymiaru zostały już odprowadzone składki na ubezpieczenia. Co za tym idzie, M. K. nie może skutecznie podnosić zarzutu braku winy po jego stronie i przenosić odpowiedzialności na płatników składek.

Na takim stanowisku stoi również Sąd Apelacyjny w Warszawie, który w wyroku z 29 listopada 2004r., sygn. akt III AUa 525/04 wskazał, że jeżeli do opłacenia składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe jest zobowiązany więcej niż jeden płatnik składek, to sam ubezpieczony jest obowiązany do zawiadomienia wszystkich płatników składek o przekroczeniu kwoty rocznej podstawy wymiaru składek.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem ubezpieczonego, że nadpłacone przez (...) -Logistyka Sp. z o.o. składki w kwocie 807,22 zł powinny być zaliczone na niedopłatę w kwocie 772,91 zł. Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 6a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe opłaconych po przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek stosuje się art. 24 ust. 6a-8. A art. 24 ust. 6a stanowi, że po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot. Zatem składki uiszczony nienależnie przez jednego z płatników nie podlegają zaliczeniu na poczet niedopłaty składek spowodowanej przez innego płatnika.

Podsumowując Sąd doszedł do wniosku, iż decyzja organu rentowego jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.